

Sygn. akt V GC 455/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagiela

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. W.

przeciwko: Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 48. 399,38 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 48.399,38 zł (czterdzieści osiem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.517,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 2.087,53 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt V GC 455/13

UZASADNIENIE

Powód J. W. wystąpił z powództwem przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. domagając się zasądzenia kwoty 12.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.08.2012r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w jest współwłaścicielem zabudowanej nieruchomości położonej w O. ubezpieczonej w ramach ubezpieczenia (...) w pozwanej na sumę ubezpieczenia w wartości odtworzeniowej na kwotę 325.000 zł. Prawa z tej umowy zostały pierwotnie przelane na (...) S.A., a następnie zwrotnie na powoda. Ubezpieczony budynek uległ zalaniu na skutek powodzi w dniu 05.07.2012r. W dniu 01.08.2012r. pozwana wypłaciła powodowi kwotę 11.210,40 zł stanowiącą różnicę pomiędzy ustaloną kwotą odszkodowania 11.510,40 zł a potrąconą franszyzą redukcyjną – 300 zł. Według kosztorysu wykonanego przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda, koszt prac

remontowych potrzebnych do przywrócenia obiektu do stanu sprzed powodzi wynosi 91.653,91 zł. Powód zażądał dopłaty do odszkodowania, jednak uzyskał od pozwanej jedynie kwotę 2.138,40 zł. W dniu 26.07.2013r. powód wezwał pozwaną do zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania, jednak bezskutecznie. Powód dochodzi w niniejszym postępowaniu jedynie części należnego mu odszkodowania w wysokości 12.000 zł.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała fakt zawarcia umowy ubezpieczenia oraz wypłaty powodowi łącznie kwoty 13.348,80 zł (z uwzględnieniem franszyzy redukcyjnej w wysokości 300 zł), która ustalona została zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia W. (...) (§10, §29 ust. 4, §31). Wskazała, że w związku z tym, iż powód jest podatnikiem VAT odszkodowanie przysługuje mu w wartości netto. Powód nie przedstawił także dowodu dokonania naprawy, dlatego do wyliczenia odszkodowania nie należy uwzględniać narzutu z tytułu zysku. Z tego też powodu, zgodnie z §31ust.2pkt 4 OWU, od wysokości szkody potrąca się zużycie techniczne. Ponadto pozwana zakwestionowała w całości złożony przez powoda kosztorys, jako nie mogący stanowić dowodu na okoliczność wysokości poniesionej szkody i ujęcie w nim pozycji znacznie przekraczających zakres szkody. Pozwana z ostrożności procesowej zakwestionowała także datę początkową naliczania odsetek.

W piśmie procesowym z dnia 22.10.2013r. (k. 91 akt) powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 25.000 zł, zaś w piśmie procesowym z dnia 22.04.2015r. (k. 265 akt) rozszerzył je ponownie do kwoty 48.399,38 zł domagając się w obu przypadkach zasądzenia odsetek od dnia 05.08.2012r. do dnia zapłaty.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia (...) obejmującą ubezpieczenie budynku położonego w O. przy ul. (...), w którym prowadził działalność gastronomiczną, m.in. od ognia i zdarzeń losowych na okres od dnia 19.05.2012r. do 18.05.2013r. Sumę ubezpieczenia określono w wartości odtworzeniowej na kwotę 325.000 zł.

Prawa z w/w umowy zostały przeniesione na rzecz (...) S.A., która na mocy umowy z dnia 10.06.2013r. dokonała zwrotnego przelewu wierzytelności na powoda.

W dniu 05.07.2012r. ubezpieczony budynek uległ zalaniu w wyniku powodzi, które to zdarzenie objęte było zakresem w/w ubezpieczenia.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - wydruk z CEIDG powoda – k. 7 akt

- polisa ubezpieczeniowa – k. 16-17 akt

- umowa przelewu z dnia 10.06.2013r. – k. 18 akt

Pozwana, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, wypłaciła powodowi łącznie kwotę 13.348,80 zł uwzględniając zmniejszenie należnego mu odszkodowania o franszyzę redukcyjną wynoszącą 300 zł.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - decyzje o wypłacie odszkodowania – k.18v, 25v akt

Powód, z uwagi na brak środków finansowych, wykonał jedynie część prac mających na celu usunięcie skutków zalania pozwalających mu na kontynuację działalności prowadzonej w budynku, w tym: wymienił większość drzwi, zamoczone regipsy, wykonał osuszanie powierzchniowe, dezynfekcję ścian i podłóg, częściowe odmalowanie.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - zeznania powoda J. W. – k. 112v w zw. z

113v-114 akt

Kosztorysowa wartość robót budowlanych obejmująca usunięcie szkody poniesionej przez powoda wynosi 62.048,18 zł netto, przy czym wartość robót nie zawiera podatku VAT, a wprowadzone do kalkulacji robót wartości materiałów oraz usług sprzętu są cenami netto (bez VAT).

dowód: - opinia biegłej sądowej z zakresu budownictwa D. M. – k. 178-230 akt

Zgodnie z §10 ust. 5 pkt 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) przy ustalaniu rozmiaru szkody nie uwzględnia się podatku od towarów i usług podlegającego odliczeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami, chyba że suma ubezpieczenia została ustalona w wysokości obejmującej podatek od towarów i usług.

W myśl §31 ust.1 pkt 1 OWU za wysokość szkody w budynkach, budowlach, lokalach przyjmuje się koszt odbudowy lub remontu w tym samym miejscu z zachowaniem dotychczasowych lub najbardziej zbliżonych wymiarów konstrukcji, rodzaju zastosowanych materiałów, parametrów technicznych wraz z nakładami na roboty wykończeniowe.

Zgodnie zaś z §31 ust. 2 OWU od wysokości szkody ustalonej zgodnie z ust. 1 potrąca się zużycie techniczne w przypadku:

- 1) przyjęcia sumy ubezpieczenia wg wartości rzeczywistej,
- 2) sprzętu elektronicznego, który w dniu zgłoszenia do ubezpieczenia jest starszy niż 7 lat,
- 3) innego mienia niż sprzęt elektroniczny, którego zużycie techniczne w dniu zgłoszenia do ubezpieczenia przekracza 50%,
- 4) kiedy Ubezpieczający odstąpił od odkupienia, odtworzenia lub naprawy uszkodzonego mienia.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - OWU (...) k. 28 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy niesporne było, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia mienia – budynku położonego w O. przy ul. (...) oraz fakt zaistnienia w nim szkody z tytułu zalania, objętej zakresem tego ubezpieczenia. Sporna pozostawała jedynie wysokość tej szkody, a co za tym idzie wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Dokonując ustalenia w tym zakresie sąd oparł się na opinii biegłej sądowej D. M. w wariancie ustalającym wartość robót na kwotę 62.048,18 zł netto, albowiem została ona sporządzona w sposób rzetelny, była jasna i logiczna, zaś wynikające z niej wnioski biegła w sposób przekonujący uzasadniła. Ponadto jedynie opinia w tym wariancie była zgodna co do sposobu ustalenia wartości szkody z postanowieniami OWU łączącej strony umowy ubezpieczenia. Biegła szczegółowo i przekonująco odniosła się również do zarzutów do opinii zgłoszonych przez pełnomocników stron, zaś sąd wywody te w pełni akceptuje bez potrzeby ich ponownego przytaczania.

W ocenie Sądu całkowicie bezpodstawny był zarzut pozwanej dotyczący przyczynienia się powoda do zwiększenia rozmiaru szkody na skutek nieosuszenia obiektu bezpośrednio po zdarzeniu. Pozwana zdaje się bowiem nie dostrzegać celu zawarcia przez powoda umowy ubezpieczenia mienia, jakim jest uzyskanie odszkodowania umożliwiającego usunięcie skutków zaistniałej szkody. Z treści zawartej umowy nie wynika bowiem aby warunkiem wypłaty odszkodowania, było uprzednie usunięcie na własny koszt skutków wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego. W szczególności warunku takiego nie można w żaden sposób wywieść z brzmienia § 10 ust. 3 OWU. Z zeznań powoda wyraźnie zaś wynikało, iż nie dokonał on usunięcia skutków zalania w pełnym zakresie z uwagi na brak dostatecznych środków finansowych. To zatem działanie pozwanej, która wypłaciła powodowi odszkodowanie, w wysokości stanowiącej 1/5 poniesionej szkody, mogło być rozważane w kontekście ewentualnego przyczynienia się do powstania szkody, nie zaś działanie powoda. Ocena zachowania powoda, który podjął niezbędne środki w celu umożliwienia kontynuowania działalności prowadzonej w zalanym obiekcie, w tym zwłaszcza brak jego winy w niepodjęciu dalszych działań polegających na usuwaniu skutków zalania, wyłącza zaś w ocenie Sądu możliwość przyjęcia jego przyczynienia się do powstania szkody na podstawie art. 362 kc.

Niezasadnie pozwana domagała się również pomniejszenia wysokości odszkodowania z uwagi na zużycie techniczne budynku. Przypadki, w których ustalenie wysokości odszkodowania następuje z uwzględnieniem takiego potrącenia zostały enumeratywnie wyliczone w treści § 31 ust. 2 pkt 1-4 OWU. Pozwana nie wykazała zaś, aby którakolwiek ze wskazanych tam przesłanek zaistniała w przedmiotowej sprawie. W szczególności nie można uznać aby powód „odstąpił on od naprawy uszkodzonego mienia” skoro z jego zeznań wynikało, że brak pełnej naprawy do chwili obecnej spowodowany był tylko i wyłącznie brakiem środków finansowych na ten cel.

W ocenie Sądu nie znajdował także żadnego uzasadnienia, w świetle postanowień zawartej przez strony umowy, zarzut pozwanej, która domagała się nie uwzględnienia w wysokości odszkodowania narzutu z tytułu zysku wykonawcy. Możliwość takiego odliczenia nie wynika bowiem z treści OWU, zgodnie z którymi za wysokość szkody w budynku uznaje się koszt jego odbudowy lub remontu (§ 31 ust. 1 pkt 1). Skoro więc powód nie wykonał jeszcze remontu w pełnym zakresie, pozwana nie może obecnie antycypować, iż po uzyskaniu stosownego odszkodowania nie zleci wykonania prac wyspecjalizowanej firmie lecz będzie je wykonywał tzw. systemem gospodarczym i że w związku z tym kosztu takiego nie poniesie. Takie wnioskowanie pozwanej nie zostało bowiem poparte żadnymi faktami, z których można by je wywieść.

Pozwana zasadnie podnosiła natomiast, iż zgodnie z postanowieniami OWU oraz treścią polisy, powodowi przysługiwało odszkodowanie jedynie w kwocie netto (nie uwzględniającej wysokości podatku vat) i w takiej też ostatecznie kwocie powód się tego odszkodowania domagał.

Z uwagi na treść uzupełniającej opinii biegłej sądowej oraz w świetle powyższych rozważań, sąd uznał za niezasadne wnioski dowodowe pozwanej o dopuszczenie dowodów: z kolejnej uzupełniającej opinii biegłej oraz z opinii innego biegłego z dziedziny budownictwa i oddalił je odpowiednio na rozprawach w dniu 22.04.2015r. (k.266 akt) i w dniu 03.06.2015r. (k.271 akt).

Mając powyższe na uwadze sąd przyjął, iż wysokość szkody w majątku powoda wyniosła 62.048,18 zł netto, co przy uwzględnieniu wysokości wypłaconego mu uprzednio odszkodowania – 13.348,80 zł oraz wysokości przyjętej w umowie franszyzy redukcyjnej – 300 zł, skutkowało ustaleniem, iż wysokość odszkodowania wynosi kwotę 48.399,38 zł (62.048,18 – 13.348,80 – 300), którą zasądzono w punkcie I wyroku.

Dokonując ustaleń w zakresie wysokości szkody sąd nie oparł się natomiast na zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków: W. P. (rzecznawcy sporządzającego kosztorys na zlecenie powoda) oraz J. P. i M. G. (rzecznawców pozwanej) albowiem zeznania te w żaden sposób nie podważały wniosków wynikających z opinii biegłej.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 §1 i 2 kc.

Określając termin wymagalności świadczenia pozwanego sąd oparł się na treści §12 ust.1 OWU, zgodnie, z którym pozwany zobowiązał się do wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. W aktach szkody brak jest zawiadomienia o szkodzie, zaś pierwszym chronologicznie dokumentem jest protokół szkody z dnia 09.07.2012r. Sąd uznał więc, że najpóźniej z tym dniem pozwana została o szkodzie zawiadomiona. Termin do wypłaty odszkodowania upłynął więc w dniu 09.08.2012r., albowiem pozwana nie wykazała aby wystąpiły okoliczności uniemożliwiające jej ustalenie prawidłowej wysokości odszkodowania w tymże terminie. Odsetki od zasądanego świadczenia należne więc były powodowi od dnia 10.08.2012r.

Niezasadny był przy tym zarzut pozwanej dotyczący możliwości domagania się przez powoda zapłaty odsetek dopiero od dnia rozszerzenia powództwa. W okolicznościach niniejszej sprawy nie miał bowiem zastosowania przepis art. 455 kc łączący datę wymagalności świadczenia z uprzednim wezwaniem do zapłaty, jako że dotyczy on jedynie świadczeń, w których termin zapłaty nie został określony.

W pozostałej części, tj. co do odsetek żądanych przed dniem 10.08.2012r. powództwo należało oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc (punkt III wyroku).

Na koszty poniesione przez powoda w łącznej wysokości 4.517 zł składały się: opłata od pozwu w wysokości 600 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego – 1.500 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł ustalone od pierwotnej wysokości roszczenia na podstawie §6 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.).

O brakujących kosztach sądowych w łącznej kwocie 2.087,53 zł orzeczono w stosunku do pozwanej na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.). Na koszty te składały się: opłata od rozszerzonej części powództwa – 1.820 zł, wynagrodzenie biegłej w części nie pokrytej z zaliczki uiszczony przez powoda – 85,33 zł oraz zwrot kosztów stawiennictwa świadków – 182,20 zł (punkt IV wyroku).